

2281 ^{12/1} 18: 1. Beh. af F. t. L. ang. Ordn. af den højere Undervisn. i Københv.s m. fl. Kommuner. 2282

strationen skulde bringe Forholdene saaledes paa Fode, at der kunde træffes en endelig Ordning. Det første, der da skete i Administrationen, var, at man for at faa dette midlertidige Tilskud fra Stat og Kommune fordelt paa retfærdig Maade sammenkaldte i Ministeriet et Udvalg, hvori der skulde sidde Repræsentanter baade for Skolerne og for Forældrene, som havde udtalt deres stærke Misfornøjelse, og Ministeriet forberedte Sagen paa en for Forældrene, som jeg mener, virkelig god og demokratisk Maade, idet det søgte ved Forældremøder at faa dannet Forældreforeninger ved de enkelte Skoler, som saa igen ved middelbare Valg valgte deres Repræsentanter til at forhandle om disse Tilskuds Fordeling. Under denne Forhandling og ellers indenfor Administrationen var man tillige klar over, at en af de vigtigste Betingelser for at kunne faa en betryggende Ordning var, at der skete en omhyggelig Gennemgang af hver enkelt Skoles Regnskab og hele økonomiske Stilling, og for at dette kunde ske i de 3 Aar, for hvilke Bevillingen var givet, blev der af Ministeriet nedsat et lille snævert Udvalg, som vi kaldte „det skoleøkonomiske Udvalg“, som skulde have Regnskaberne fra de enkelte Skoler tilstillet, gennemgaa dem, revidere dem og gøre deres Bemærkninger om dem, saa at der kunde blive et klart Grundlag for Ministeriet at arbejde paa, naar en Gang den endelige Ordning skulde træffes. Dette lille Udvalg blev sammensat dels af skolekyndige og dels af Mænd, som skulde repræsentere Forældrenes Interesser. Det kom til at bestaa af de to Undervisningsinspektører, Professor Tuxen og Professor Rønning, Skoledirektør Bang for Københavns Kommune og som Forældrerepræsentanter Generaldirektør Koefoed, der blev Formand for Udvalget, Professor Carl Hansen ved Landbohøjskolen og Højesteretssagfører Møldrup.

Det viste sig imidlertid, da 3-Aaret var udløbet, at det, som dette Udvalg havde tilstræbt, og som ogsaa Ministeriet maatte tilstræbe, nemlig at kunne faa 3 Aars Regnskaber — dette mente man maatte være nødvendigt for at faa et nogenlunde solidt Grundlag at bygge Ordningen paa —, ikke havde kunnet naas,

idet Regnskaberne, særlig Regnskaberne fra de forenede Skoler, kom saa sent ind og blev saa sent revideret, at det var umuligt at faa det hele gennemgaaet paa de 3 Aar. I den Anledning stillede jeg atter i Fjor paa Finansloven med Tilslutning fra de samme Partier som forrige Gang et Forslag om, at dette Tilskud maatte blive forlænget for 2 Aar, idet jeg dog tænkte mig Muligheden af, at man kunde nøjes med det ene Aar. Dette Forslag blev tiltraadt af Rigsdagen, ogsaa af det ærede Medlems Parti, og jeg antager, at det ærede Medlem selv har stemt for dette Forslag. Det ærede Medlem kan altsaa for saa vidt endnu ikke beklage sig.

Imidlertid skete det saa, at Socialdemokraterne blev Flertal i Københavns Borgerrepræsentation og nægtede at give Tilskud i Lighed med Staten, og da Statens Tilskud var betinget af Kommunens Tilskud, var Statens Tilskud dermed bortfaldet. Der var da intet andet at gøre end at bede det skoleøkonomiske Udvalg om at afgive Betænkning, hvilket det har gjort. Det er en meget fyldig og indgaaende Gennemgang af de enkelte Skolers hele økonomiske Stilling, beregnet statistisk — der sad jo en meget dygtig Statistiker i Spidsen for Udvalget, Generaldirektør Koefoed —, og Arbejdet er meget omhyggeligt gjort. Denne Betænkning er ikke blevet aftrykt blandt Bilagene, da den er for voluminøs, men den vil blive forelagt det kommende Udvalg, saa dette Udvalg vil have et godt Grundlag, hvoraf det kan se, hvad Lovforslaget er bygget paa. Samtidig sammenkaldte jeg det bekendte Udvalg fra Kommunerne for at høre Kommunernes Stilling og se, om det kunde lykkes at komme til en virkelig Enstemmighed om en endelig Ordning af dette Forhold, og lige fra Begyndelsen under de Forhandlinger, der førtes hos mig i Ministeriet, syntes det at kunne lykkes at komme til en saadan Enighed, naturligvis ved, at der fra de forskellige Sider maatte slaas af paa Ønsker og Krav. Resultatet blev et enstemmigt Forslag, saaledes som det findes trykt i Bilagene, og dette Forslag maatte jeg anse for at være meget stærkt overfor Regering og Rigsdag, da det fremtraadte som et enigt Forslag fra de 3